

Wubina Helena (Ineke) Bolt is geboren op 28 augustus 1933 in Djokjakarta aan de voet van de Merapi vulkaan. De vulkaan was vlak voor haar geboorte net uitgebarsten. Ze was de dochter van Andries Bolt (1899, Loppersum) en Regina Soedira. Haar vader was chef kok en had in Djokjakarta het hotel "Mataram" gekocht. Haar moeder was afstammeling van één van de 12 families uit Depok. Deze families stammen af van de oorspronkelijk in 1714 vrijgelaten slaven van Cornelis Chastelein. Ineke was de oudste van een gezin van 4 kinderen.

Haar vader had op Java in heel grote hotels gewerkt, o.a. in Hotel Des Indes, De Sociëteit en De Harmonie en werkte vlak voor de oorlog in Hotel Savoye Homann in Bandung. Toen Ineke 4 jaar was woonden ze in Depok bij Batavia.

Ineke was daar Driehoeksmeisje of padvindster. Op de foto de padvindsters voor het gemeentehuis. Ze zong: "Wil je een streepje zijn, houd de wet... enz. " Driehoekmeisjes werden streepjes genoemd.

De Nederlandsche Meisjes Club ook wel de Driehoekmeisjes genoemd, was een op de padvinderij lijkende protestantse organisatie met een religieus-opvoedkundige doelstelling voor meisjes. Ze werd in Nederland opgericht op 23 mei 1927 als onderdeel van de Hervormde Stadszending. In 1939 besloot de Landraad van de Nederlandsche Meisjes Club tot samenwerking met het Nederlandse Padvindstersgilde. De samenwerking was op dat moment al enige jaren in voorbereiding. In 1945 gaat de Nederlandsche Meisjes Club op in het Nederlandse Padvindstersgilde als Speciale Groepen, een vergelijkbare status als de X-groepen bij de NPV.

Ze woonde in Bandung toen de Japanners daar binnen vielen. Ineke zag hoe de bommen in het centrum op het Radiostation vielen en alles in brand raakte. De Japanners kwamen ook in het Hotel Homann en alle Nederlanders werden opgepakt en gevangen genomen. Haar vader moest nog blijven om voor de Japanners te koken. Toen ze een Japanse kok had gevonden werd ook haar vader geïnterneerd. Hij kwam terecht in kamp 4^e en 9^e bataljon in Tjimahi en overleefde de oorlog.

Moeder Regina Soedira, stond op straat zonder inkomen met 4 kinderen. Chelly, een zus van Regina, huisvestte het gezin bij haar in Batavia en daar woonde Ineke de hele oorlog, zonder school, zonder boeken, zonder schriften of potloden! Omdat er geen speelgoed was, speelden de kinderen een varkentje en een papegaai!

Toen haar vader uit het kamp kwam en met de familie herenigd werd, moest hij zich verstoppen. Tijdens de Bersiap periode vlak na de oorlog was het voor Nederlanders gevaarlijk op straat.

Na de oorlog besloot haar vader, die 25 jaar in Nederlands Indië gewoond had, met het gezin naar Nederland te gaan. Met de “Nieuw Holland” vertrokken ze op 16 december 1946 naar Amsterdam waar ze in januari 1947 aankwamen. Ineke vond de reis een verschrikking en had veel last van zeeziekte.

Ze trouwde later in Griekenland met Stawros Papadakou en ging wonen in Athene. Haar zus en twee broers leven in Nederland.

Meer informatie

[Tjimahi \(japanseburgerkampen.nl\)](http://japanseburgerkampen.nl)

[Als Indo zou ik U graag het volgende schrijven | Indisch4ever](#)

[Depok | De Calonne Familiewebsite](#)

[Depok - Wikipedia](#)

[Nederlandsche Meisjes Club - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](http://scoutpedia.nl)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.